

AİLENİN YAPMASI GEREKENLER

- Çocuğun okul yaşamı ile ilgili anlattıkları, hissettikleri ilgi ile dinlenmeli, anlamaya çalışılmalıdır.
- Okul, öğretmenler ve dersler hakkında olumsuz ifadeler kullanılmamalıdır.
- Çocuğun hedef belirlemesinin önemi hakkında konuşulmalı, hedef belirlemesi konusunda yetenekleri, ilgileri ve değerleri göz önüne alınarak yardımcı olunmalıdır.
- Ders çalışma durumunu takip etmeli, ihmal edilmemelidir.

- Veli, okul ve öğretmenleri ile sıkı bir işbirliği içinde olmalıdır.
- Çeşitli sorun yaşandığında okul rehber öğretmenine durumu anlatmalı, gerekli çözüm yollarını öğrenmelidir.
- Devam devamsızlık durumlarını sıkı takipte olmalıdır.
- Evde huzurlu bir ortam oluşturulmaya özen gösterilmelidir.
- Dersleri ile ilgili her türlü araç ve gerecin gereksinimi karşılanmalı, eksiklikleri giderilmelidir.
- Sık sık çocuğun olumlu yönleri pekiştirilmelidir. Böylece olumlu hareketlerin sürekliliği daha kolay kazanılmaktadır.

- Çocuk olduğu gibi kabul edilmeli, koşulsuz sevgi gösterilmelidir.
- Başarısı ve başarısızlığı kimseyle kıyaslanmamalıdır. 'Geçen sınava göre daha düşük puan almışsın sence sebebi ne olabilir' şeklinde kendisi ile ilgili sorular yöneltilmemelidir.
- Aile çocuktan önce kaygılanırsa çocuğa da bu durum bulaşır. (**kaygı bulaşıcıdır!**) "Ya iyi not alamazsa, ya sınavı kazanamazsa..." bu nedenle kaygılanılsa dahi çocuğa belli edilmemelidir

OKUL BAŞARISINDA AİLENİN ROLÜ

OKUL BAŞARISINDA AİLENİN ROLÜ

Okul başarısında ailenin rolü oldukça büyüktür. Başarıyı bir pasta gibi düşünecek olursak bu pastanın her bir dilimi başarıya katkıda bulunmaktadır. Aile, öğretmen, öğrenme ortamı ve kaynakları, arkadaşlar, çocuğun potansiyeli ve performansı, motivasyon pastanın önemli dilimleridir. Ancak bu dağılımda en büyük dilim ailenindir. Ailenin çocuk üzerindeki etkisi çocuk henüz dünyaya gözlerini açmadan başlar. Aile içinde söz sahibi olan, varlığı önemsenen, koşulsuz sevgi ve saygı verilen çocuk enerjisinin büyük kısmını derslerine ayırmaktadır. Bu şekilde büyüyen çocuğun kendine olan güveni yerindedir, benliği gelişmiştir.

Huzursuz bir aile ortamında büyüyen, sevgi saygı görmeyen, ihmal edilen çocuklarda uyumsuzluk, kişilik bozukluğu ve tepkisel davranışlar görülebilmektedir*. Böyle bir çocukluk geçiren çocu-

Anne-babalar çocuklarının ilk ve çoğunlukla en etkili öğretmenleridir” (Gordon, 1993)

ğun derslerinde de başarılı olması olası değildir.

Aileleri tarafından yüksek düzeyde kabul gören ve desteklenen öğrenciler, kabul görmeyen, sürekli eleştirilen ve yeteri kadar desteklenmeyen öğrencilere oranla daha yüksek başarı motivasyonuna sahiptirler.

***Kaynak ;Yrd. Doç. Dr. Hasan DAM
– Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi**